

i situationer, hvor sygedagpengeperioden er mindre end 13 uger. Det er yderligere et forhold, der vil skabe utilsigtede og tilfældige virkninger.

For det fjerde vil lovforslaget have tilbagevirkende kraft i den forstand, at skader, der er forvoldt før lovens ikrafttræden, nu pludselig kan udløse et regreskrav.

Ud fra disse grunde, og fordi Venstre betragter lovforslaget som en ekstra skat på forsikringer, da der uvægerligt vil følge præmieforhøjelse i kølvandet på lovens vedtagelse, kan Venstre ikke støtte lovforslaget.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil ikke stemme for det stillede ændringsforslag.

Mindretallet mener, at det er helt urimeligt, at regeringen i sin jagt på indtægter fremsætter et lovforslag, som på alle måder er juridisk uholdbart.

For at få lidt penge i kassen foreslås det, at kommunerne kan gøre regres gældende over for skadevolderen, når skaden har resulteret i, at kommunen har udbetalt sygedagpenge. Men ordningen rammer helt tilfældigt.

For det første er det op til den enkelte kommune, om man vil benytte sig af muligheden, hvilket betyder, at skadevolderen bliver stillet forskelligt, alt efter hvilken kommune tilskadekomne bor i.

For det andet vil kommunerne først gøre regres gældende, når skadelidte har været sygemeldt i mere end 15 uger. Den objektivt set samme handling kan medføre forskelligt sygdomsforløb og længde, hvilket gør, at skadevolderen i to ellers identiske sager kan få et større erstatningskrav i den ene sag, men kan slippe i en anden.

For det tredje vil der opstå en forskel i regreskravet, alt efter om skadelidte er kommunalt ansat eller ej, idet de kommunalt ansatte ikke modtager sygedagpenge, men får sygeløn, hvorved kommunerne forskelsbehandler kravet om regres.

Endelig vil lovforslaget betyde, at forsikringstagerne vil få en kæmpe forhøjelse af præmien uden at få en tilsvarende skattelettelse.

Med andre ord er det et helt urimeligt lovforslag, som vil ramme tilfældigt og udelukkende være en ekstraskat.

Fremskridtspartiet kan naturligvis ikke støtte et sådant lovforslag og står uforstående over for, at andre partier overhovedet kan drømme om at gå med til et sådant lovforslag.

Et *tredje mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil ikke stemme for det stillede ændringsforslag.

Lovforslaget er endnu et eksempel på et ikke gennemtænkt lovforslag, der skal skaffe nogle besparelser. Enhedslisten mener ikke, at konsekvenserne er ordentligt gennemtænkt.

Det indeholder positive elementer som eksempelvis, at virksomhederne fremover pålægges at betale for hele sygdomsforløbet ved arbejdsskader.

Det princip finder Enhedslisten i overensstemmelse med i stigende grad at pålægge de enkelte virksomheder et større ansvar for de forhold, de byder deres ansatte.

Samtidig indeholder lovforslaget også hjemmel til at søge regres for enkeltpersoners skadevoldende handlinger, og her er Enhedslisten grundlæggende uenig i lovforslaget.

Er en skadevoldende handling pådømt, så har skadevolder fået sin straf; der skal ikke udmåles tillægsstraf i form af, at det offentlige gør krav på regres.

Enhedslisten skal ligeledes påpege, at man åbner for en ladeport af uoverskuelige krav, for hvad med eventuelle tilstødende komplikationer, og hvor trækkes grænsen for regres i de enkelte tilfælde?

Endelig frygter Enhedslisten, at lovforslaget påvirker niveauet for udmåling af erstatning til skadelidte, hvor niveauet i forvejen er meget lavt i dag.

Ændringsforslag

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V, FP og EL):

Til § 1

1) I det under *nr. 1* foreslåede § 39, *stk. 2*, ændres »§ 4« til: »§§ 4, 10 og 21«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringen er teknisk i den forstand, at den